

befatte om nogle faa Aar, idet der rimeligvis ikke vil være nogen stor Afgang i en nærmere Fremtid. Men det er en Kjendsgjerning, at det nu normerede Antal af Officerer for Marinen er utilstrækkeligt for tilbørligt at forsyne Flaaden og desuden varetage Søminetjenesten, som jo er kommen til, siden Søværnsloven udkom. Det har derfor Betydning at vedblive med endnu i nogen Tid at forberede denne Udvidelse af Søofficerskorpset, som er nødvendig, og som er foreslaaet i det Forslag til Lov om Søværnets Ordning, som nu atter i Aar er fremlagt. Der er heri nemlig foreslaaet en Tilvægt af 23 Officerer, som i det nævnte Niemed er bleven meget nødvendig, og er det nogenomhelst Udsigt til, at en saadan Lov om ikke meget lang Tid kan udkomme, vil det jo have sin Betydning at kunne vedblive at forberede det deri eventuelt normerede større Antal af Officerer. I Overensstemmelse hermed gaar Forslaget ud paa endnu for Undervisningsaaet 1878—79 at kunne have 14 Kadetter.

Formanden: Exemplarer af de saaledes fremsatte tvende Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Den 2den Landstingsmand for 1 Ode Kreds (Jessen) og den 2den Landstingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) indbringe: Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Betsatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863.

Jessen: I Forening med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (W. Petersen) har jeg tilladt mig at indgive et Forslag til Lov angaaende en Forandring i Loven af 11te Februar 1863 om den kommunale Betsatning i Kjøbstæderne, hvilket Forslag den høitærede Formand vil lade fremlægge, og hvis Indhold jeg nu skal tillade mig at fremsætte og begrunde. I Loven af 11te Februar 1863 blev det bestemt, at Gjennemsnitsbeløbet af de Afgifter til Kommunen, som havde været udrede af de faste Eiendomme i Tidrummet 1853—62, skulde lægges til Grund for det Afgiftsbeløb, som skulde udredes af de faste Eiendomme i Fremtiden. Lovforslaget gaar nu ud paa, at Indenrigsministeren skulde have Bemyndigelse til at tillade, paa Anmodning fra Byraadene i de paagældende Kjøbstæder, at der i Stedet for Gjennemsnitsbe-

løbet for dette Tidrum blev lagt de 10 sidste Aars Gjennemsnitsbeløb til Grund for de Afgiftsbeløb, som de faste Eiendomme i Kommunen herefter skulde udrede til denne, og i Forbindelse dermed have Forslagstillerne tilladt sig at foreslaa, at en lignende Bemyndigelse skulde gives Indenrigsministeren til at tillade, at ogsaa i de Kjøbstæder, hvor Loven er gennemført, Betsatningsvedtægten kunde forandres saaledes, at der med Hensyn til den Betsatning, for hvilken de faste Eiendomme kunne være Gjenstand i Fremtiden, ligeledes skulde lægges til Grund det Afgiftsbeløb, som af de faste Eiendomme er svaret i de sidste 10 Aar, før Vedtægterne affattedes. Naar Tidrummet 1853—62 blev indsat i Loven, da hidførte det derfra, at den daværende Indenrigsminister stod i den For- mening, at Lovens Gjennemførelse vilde kunne tilendebringes i samtlige Kjøbstæder efter Forløbet af et Par Aar, som den daværende høitærede Indenrigsminister udtrykte sig. Men det har imidlertid vist sig, at det er kun et meget ringe Antal Kjøbstæder, i hvilke Betsatningsvedtægten kunde stadfæstes i det derefter følgende Aaar, altsaa i Aarene 1863—73, medens det større Antal først har kunnet affatte deres Vedtægter og faae samme stadfæstede i det atter paafølgende Aaar, altsaa i Tidrummet mellem 1873 og nu. Deraf har det været en Følge, at denne Lov, som kun havde til Hensigt at tilveiebringe bedre ordnede Betsatningsforhold i Kjøbstæderne, er kommen til i mange Kjøbstæder at virke forstyrrende i det hele Betsatningsforhold. Som bekendt er det i Kjøbstæderne paaligende Skattebeløb steget stærkt i Tidrummet mellem 1865 og 1875, hvilket har sin Grund, dels i at Befolkningen er voget stærkt i de fleste Kjøbstæder, dels i at Omsætningsforholdene ere undergaaede ikke ubetydelige Forandringer derved, at de fleste af vore Kjøbstæder ere komne i Forbindelse med Jernbaner, dels ogsaa i, at de Forandringer, som ere stillede og maatte tilfredsstilles saavel med Hensyn til Politivæsen som til Sundhedsvæsen, Fattigvæsen, Skolevæsen og mange af de andre Ørene af den Forvaltning, som er Kommunerne anbetroet, ere vorede ganske overordentlig, saa at i næsten samtlige Kjøbstæder det paaligende Skattebeløb nu udgjør over det Dobbelte, ja i nogle Byer over det Tre dobbelte af, hvad Skatten udgjorde i Tidrummet mellem 1853 og 1862. Den Forøgelse, Skattebeløbet saaledes er undergaaet, fordeler sig naturligvis paa de forskellige Betsatningsgrundlag, hvoraf Skatten kræves, altsaa dels paa faste Eiendomme, dels paa Gade-